

Zaterdag

19 Januarij.

De 20de Januarij.

Although "as rich as a king," "as happy as a king" and many expressions of the same sort, are common sayings, the breasts of kings have not always been considered as the depositaries of gratitude; the phrase of "as grateful as a king" is not yet proverbial.

(Fox. Speech on the address to the king; Jan. 21, 1794.)

De 20de Januarij behoort voor al wat zich Oud-Nederlandsch noemt, een dag van dankbare herinnering te wezen. Op den 20sten Januarij toch, op den 20sten Januarij 1831, acht jaren dus geleden, in benarde omstandigheden, toen het geld en het bloed der natie noodig was, — op dien twintigsten Januarij behaagde het aan de vaderlijke regering zich onuitputtelijk in oot in grootmoedigheid en mildheid... van beloften te bevoorren. Toen namelijk verscheen Zijne Excellentie de minister van buitenlandse zaken in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en vernam Nederland, Oud-Nederlandsch, in dien excellenten mond de volgende woorden:

„Onder deze omstandigheden (1), roept onze eigene staatshuis-houding de bijzondere aandacht in, en het oochtblik is daar, om in de grondwet van het koninkrijk die wijzigingen te brengen (2), welke hare toepassing alleen op Noord-Nederland, ten gevolge der scheiding vordert. Z. M. zal dit werk doen voorbereiden, en binnen kort eene wet over dit onderwerp aan UEd. Mog. voordragen; bij welke gelegenheid tevens zal kunnen overwogen worden, of het doelmattig zij, om de daargestelling van het beginsel der ministeriële verantwoordelijkheid, hetwelk thans geen deel van ons staatsregt uitmaakt, in aanmerking te nemen, en of de ervaring ook de voordragt van andere wijzigingen der grondwet geacht zou kunnen worden, dat te doen.”

Ziet gij, Oud-Nederlanders, dit geschiedde voor u, acht jaren geleden, en dankbaar aandenken. Als gij u thans verheugt in de wijzigingen, die sedert in de grondwet gebragt zijn, laat uw hart dan van dankbaarheid kloppen, en zegt: dit alles zijn wij aan onze vaderlijke regering en onze nationale vertegenwoordigers verschuldigd!

KONSTANTINOPOL.
Konstantinopol, 19 dec. De laatste tijdingen nopens het leger in het Taurus-gebergte luiden niet zeer gunstig. Gelijk men weet, bestaat het uit de beste troepen des Turkschen rijks, zoodat er veel aan deszelfs behoud gelegen is. Het te vreeziger gewaarwordingen wekt het dus, te vernemen dat de typhus in deszelfs rangen woedt en dagelijks honderden wegsteept.

Konstantinopol, 27 dec. Hier heerscht diepe rust. Men heeft moeite iets belangrijks te berichten. De Russische troepen blijft voortduren; Reschid-pacha, die veel beloofde, houdt weinig. Het schijnt te Londen niet veel te vorderen; geen wonder, indien het waar is dat hij last heeft Mehemed-Ali's afzetting smakelijk te maken. (Alg. Zeit)

ZWEDEN.

Meermalen is reeds gesproken van de spierkracht der Zweedsche vrouwen. Men zegt, dat een Zweedsch dienstmeisje in den regel sterker is dan twee Deensche knechten; maar van eene zoo vreeselijk sterke dame, als thans te Stockholm leeft, had men nog geen voorbeeld. Deze juffrouw Hercules is eerst 18 jaar oud, fraai gevormd, niet groot, maar zeer breed van schouders. De schoone trekt op eenen wagen eenen last voort, dien nauwelijks twee paarden slepen kunnen, breekt met drie vingers een hoefijzer, en bijt eenen daalder midden door. Overigens is het meisje zeer bevallig; inzonderheid roemt men haar wonderschoon blond haar en gevoelvol, blaauwe oogen.

ITALIE.

In het Romeinsche is alles rustig; de twee Zwitsersche regimenten, welke voor 20 jaren in pauselijke dienst genomen zijn, en wier effectief uit 3000 man bestaat, zijn toevallig om elke poging tot rustverstoring tegen staat. Buitendien zullen er groote veranderingen in het bestuur gebragt worden.

De Duitseblad en de Avondbo de zullen misschien kunnen mededeelen of de Tweede Kamer... (5) ... minister van buitenlandse zaken. Notulen der

wonen, zoodat er veel redenen of voorwendsels van klagen zouden kunnen vervallen. De Oostenrijksche troepen, die het Roomsche gebied onlangs verlaten hebben, zijn niet ver van de grenzen gelegerd, hetgeen ook veel bijdragen moet om de kwalijk gezinden in toom te houden. (Alg. Zeit)

Het Diario di Roma behelst een uitvoerig bericht omtrent de schatkamerontvangst, welke te Lyon te beurt viel aan de reliquiën, die het genootschap de propaganda fide derwaarts gezonden had. Reeds bij de landing te Marseille waren de vromen van allerwege toegestroomd.

De Ecco di Milano meldt, dat er te Brä, in het Premonstratische, eenige maanden geleden, een kind geboren is, hetwelk een bijzonder eigenschap bezit. Alle drie minuten niest het, zoodat het juist twintigmaal niest in het uur. De medische faculteit van Turin heeft eene commissie benoemd, om dit zeldzaam verschijnsel en deszelfs oorzaken te onderzoeken.

ZWITSERLAND.

Bern. De Beobachter aus der östlichen Schweiz meldt, dat men te Bern voornemens is de hoogeschool te ontbinden, en hare fondsen te bezigen tot oprigting van zes gymnasiën op verschillende plaatsen des kantons.

Solothurn. De volksbeweging durt hier voort, en van tijd tot tijd doet men nog een vrijheidsbedrijf.

Uri. Voor het eerst sedert de juli-revolutie zijn de snakers thans tegen den vastenavond veroorloofd.

DUITSCHLAND.

Stuttgart, 13 jan. Bij een koninklijk besluit zijn de beide kamers tegen den 30sten jan. opgeroepen.

Darmstadt, 11 jan. Eerst dezen avond zullen onze politieke veroordeelden, die, naar gemeld is, begenadigd zijn, hunne vrijheid bekomen, naardien de noodige formaliteiten eenigen tijd wegnamen.

Emden, 10. jan. Naar het gelooft, eene zware hevigen storm, hebben gisteren avond het water zoo zeer, dat een groot gedeelte der stad oerstromd werd. Naar men verneemt, hebben de dijken op vele plaatsen aanmerkelijk geleden en zullen er groote herstellingen noodig zijn. (Ostfr. Z.)

PRUISSEN.

Aken, 14 jan. De Engelsche gezantschaps-attaché te Berlijn, lord Loftus, kwam hier gisteren door, met dépêches van Brussel naar Berlijn bestemd, en de Engelsche kabinets-koerier Moore reijde dezen morgen hier door, komende uit Weenen en gaande naar Londen. (Aachn. Zeit.)

ENGLAND.

Londen, 14 jan. In Ierland zijn de verwoestingen, door den aldaar gewoed hebbenden orkaan, allerdreurigst; de schade, aan landkooeyen en akkers toegebragt, is niet te beschrijven. Geen enkel landgoed, alwaar een aanzienlijk getal boomen is ontworteld; op sommige plaatsen bedraagt zulks tusschen de twintig en dertig duizend stuks. Zeventien visschers-vaartuigen, die te Skerries te huis behooren, elk met negen tot twaalf man bemand, zijn eene prooi der golven geworden. De nieuwere schooner Undine, van Limerick naar Londen zeilende, is met man en muis vergaaf.

Lord John Russell heeft aan alle vrienden van het gouvernement eene circulaire gezonden, waarbij zij worden uitgenoodigd om op den dag der opening van het parlement, den 4den Februarij aanstaande, bij de zijning tegenwoordig te zijn.

In Marylebone heeft eene talrijke volksvergadering plaats gehad, ten einde eene petitie te teekenen, ter onmiddellijke intrekking der graanwet; reeds telt die petitie 10,000 teekenaren.

Mad. Jenny Vertpré wordt te Londen verwacht, om het bestuur van den Franschen schouwburg te aanvaarden.

FRANKRIJK.

Parijs, 14 jan. Het is zeer stil ten hove, ter sake van het overlijden van prinses Marie. De koning rouwt met zwart, en niet, zoo als de Fransche koningen gewoon waren te doen, met violet.

Zoo men aan een der organen van de partij der ministeriële geloof kan slaan, zoude er, indien het ministerie genoodzaakt werd, om zijn ontslag te vragen, ernstig aan eene ontbinding der kamer worden gedacht.

Sedert eenen geruimen tijd verneemt men weinig bijzonders uit Spanje, en schijnen de partijen daar te lande in den vorigen toestand te blijven. Gisteren verzekerde men, dat er bericht was ontrangen van generaal Maroto, welke steeds aan het hoofd staat van Carl's troepen in Navarre, de Arga met een aanzienlijk korps troepen te hebben en heden wil men, dat er een ernstig bericht is.

De redeneringen en voorspellingen liepen derhalve regelrecht aan tegen wenschen en hopen. De mensch koestert vele wanschen, zonder daaraan aan de vervulling er van te gelooven.

Uit dit oogpunt behooren dan ook alle redenerende artikelen, en dus ook de mijne over de financiële gesteldheid en toekomst van het rijk, beoordeeld te worden. Ik heb noch »den troon van eenen hechten pijler» noch »den schoonen boog des volksgeluks van zijne hoek- en steunstenen willen berooven,» maar wel den wensch te kennen gegeven, dat de steenen in eene meer solide richting mogen gebragt worden, opdat zij niet bij de eerste, de beste gelegenheid bezwijken.

Wie de vroegere vertoogen met eenige oplettendheid gelezen heeft, moest daarin het bewijs vinden: dat in Nederland vernietiging, ja zelfs reeds vermindering van »srijks krediet tot bankroet moet leiden, even als dit in alle landen het geval was, die op het gevaarlijke kredietstelsel leunden. De minister van financiën zelf heeft de gewichtige woorden uitgesproken: »dat het gelukkig bestaand krediet alleen den staat in de mogelijkheid gesteld heeft, alle moeilijkheden tot dusverre te overkomen. Verder herinnert zich de lezer, dat het staats-bankroet als de grootste van alle rampen, eener zelfs dan de oorlog, voor zoo verre die niet tevens het bankroet in zijn gevolg zou hebben, door mij wordt voorgesteld. De strekking van de vertoogen kan dus niet geacht worden te zijn: het krediet van den staat noodwillig te ondermijnen, en zoodoende het bankroet te bespoedigen, maar voeleer de financiën op zoodanige vaste grondslagen te doen regelen, dat de andere waarschijnlijk noodlottige uitkomst wordt vermeden. — Intusschen brengt de taktiek van de verdedigers eener meer dan twyfelachtige zaak het veelal mede, dat zij al hetgeen niet welkomen met de handelwijze hanner partij strookt, als gevaarlijk, als revolutionair doen voorkomen, en oogenblikkende phrasen te berde brengen, en zich vooral gaarne achter de woorden *majesteit* en *troon* verschanssen, hoe weinig die ook te pas komen. Niet genegen, in eene oprechte en ronde discussie te treden, als wyakte de organen van het bestuur sints lang met de woorden zijn uitgedaagd: »cijfers tegen cijfers, wetten tegen wetten!» (*Arnhemse Courant* 20 nov.) — willen zij veel liever alle gebreken van een ongelukkig sedert jaren gevolgd stelsel onder eenen digten sluijer verbergen, gelijk de lijdende, die zich schaamt, zijnen bedenkelijken toestand nog bij tijds te openbaren, wanneer die toestand tenigzins als het gevolg van zijne eigene handelwijze kan beschouwd worden.

Veel liever ook stellen zij in hunne verwaandheid zich en anderen aan het ergste bloot, dan dat zij den bitteren drank der waarheid zonden willen proeven.

Verder behoort de *Avonbode* in zijne allerhevigste uitvallen tegen de zoogenoemde nationale ondernemingen in België en zijnen invloed op de stagnatie der bank eenigzins te bedaren. Voorzeker zijn niet al die ondernemingen goed te ketren; vele, misschien de meesten, zijn, of uit aantleding van den algemeenen taimelgeest, of uit louter eigenbaat ontworpen, niet overal, ja zeldzaam stond de goede trouw op den voorgrond. Eenwel zijn er onder de meeste der ondernemingen ook sommige, die én voor de deelhebbers, en voor het algemeen groot voordeel beloven, zoo als bij voorbeeld het opsporen en de bewerking van steenkolen mijnen, het daarstellen van kanalen, spoorwegen of andere solide en bespoedigende middelen van communicatie in volkrijke streken, het ontginnen van onbebouwde gronden, enz. Voorbarig en onregtvaardig zou het derhalve zijn, eene veroordeeling tegen alle dit te spreken. Doch dit zij hier op zijde gelaten. Ik wil alleen in overweging geven hetgeen in de afgevallen provinciën door particulieren, en de getrouw geblevene door het gouvernement of door het algemeen is geschied. Sedert de overneming heeft België een massa van eenige honderd millioen franken aan zoogenoemde industriële aandelen, bankpapier of ander representatoir van geld of geldwaarde. Holland daartegen een massa van p. m. zeven honderd millioen franken aan nieuwe staatschuld geschapen. Geds werden tot voor weinige weken die aandelen, bankbiljetten enz. voor zeer solide gehouden; zoodanig liet men zich door den schijn van het oogenblik verblinden, dat nog tegen het midden van de laatste maand de *actions belges* te Parijs met een opgeld van 40 à 50 pCt. verhandeld werden. Hier worden nog heden de nieuw gecreëerde effecten als solide beschouwd en ten deele ook met opgeld betaald. Doch wie waarborgt, dat de innerlijke waarde van de eene beter is dan die van de andere? — De meeste industriële aandelen vertegenwoordigen een gedeelte van zeker eigendom, het zij een bosch, eene fabriek, eenen spoorwég, een bergwerk enz., en hebben dien ten gevolge, zoo niet de volle nominale —, dan toch eenige reële waarde; maar welke reële waarde vertegenwoordigen »srijks schuldbriefven? — In Engeland werd telkens bij het sluiten van eene nieuwe leening door de verhooging van reeds bestaande, door het daarstellen van eenige nieuwe belasting, of anderszins, voor de tot dekking van de rente der nieuwe schuld (soms ook voor een fonds van amortisatie) benoedigde gelden gezorgd. Op dat gelden is de schuld geconsolideerd, en alvorens deze laatste afgelost of bron, de middelen van spronkelijk gepast worden »blijven bestaan. Dan hoe kan de schuld afgelost worden? Waarop anders is daar de schuld gevestigd dan op het voortdurend, van de benoedigde rente door telkens

nieuwe leeningen te dekken? Blijkt dit niet daaruit, dat men meermalen belastingen (opcenten) verminderde, en te gelijker tijd door nieuwe geleeningen het reusachtige cijfer der staatschuld vermeerdert? Blijkt het niet ten overtuigendste daaruit, dat op het aan de Staten-Generaal voorgedragen tienjarig budget slechts het kleinste gedeelte van het vereischte voor de etide, en ook niet één gulden voor de nieuwe schuld is gebragt? Zal men derhalve te goeder trouw durven beweren, dat de staatschuld in Holland beter geconsolideerd, minder aan wisselvalligheden onderworpen is, dan het zoo veracht waarde papier in de afgevallen provinciën?

De Belgische bank heeft hare betalingen geschorst; zoo men voorgaaf wegens de plotselinge groote aanvraag om geld; het moet geoordeeld zijn, andere, veel minder te verontschuldigen drijfveeren te onderstellen. Men heeft van hoogst aanzienlijke verkoopen in Belgische bank-actiën hooren spreken, dat het voor de failliet-verklaring, aan de Parijsche beurs en op andere plaatsen bewerkstelligd zijn geworden; men heeft zelfs personen, die door hunne betrekking bij de bank zeer wel van den stand van zaken moesten onderrigt zijn, gedoodverwd, dat zij op de noodlottige catastrofé gespeculeerd, of, om het op echt Hollandsch uit te drukken, de niet-ingewijden geplunderd hadden. Bij den invloed, die, in weerwil van de geröemde *inamovibilité* van de regters en de openbaarheid der verhandelingen, in Frankrijk en België doorgaans op de regterlijke vervolging en uitspraak uitgeoefend wordt — bij dien schandelijken invloed is nauwelijks te verwachten, dat het zoo erg misleide publiek de schuldigen ter verantwoording, schadevergoeding en bestrafing zal getrokken zien. Nederlands ingezetenen mogen zich derhalve dubbel verheugen, dat zij niet bij deze gelegenheid gelijk bij de beruchte onderneming der *Gallo-Russes* betrokken zijn, die, wel is waar, voor de Belgische regtbanken gebragt is, echter met geen ander gevolg, dan dat de acten daar verrotten en de ongelukkige houders (eene gerechte boete voor hun kwalijk geplaatst vertrouwen!) — gedwongen zijn, de eene wat vroeger, de andere wat later, zich aan de willekeurige eigenbattige voorwaarden van eene administratie te onderwerpen, die, alhoewel sommigen van de aanzienlijkste kooplieden in België in, haren boezem telend, met eene bespotting der regten van de deelhebbers, met eene zoodanig onbeschaamde trotsering der publieke opinie te werk gaat, als waarvan men in Oud-Nederland geen voorbeeld, ja schier geen denkbeeld heeft. En in weerwil dat daar ginds onregtvaardigheid en kwade trouw zich niet eens de kleine moeite willen betoonen, van den schijn eenigzins te bewaren, worden even zoo wel de biljetten als de schulden (in rekening courant) van de faillite bank allengs met hare volle nominale waarde betaald, en zijn thans reeds met een zeer matig disconto te realiseren!

Maar hoe dan, als in Nederland eenmaal eene schorsing — hoe kortstondig dan ook — in de stiptelijke vervulling der verbindtenissen mogt plaats hebben, zullen dan ook de uitgegeven papieren met een zoo onbeduidend verlies te realiseren zijn? of zal het niet veel waarschijnlijker gaan gelijk met de effecten van andere landen, die de betaling van rente uitgesteld hebben, en die, in weerwil van inwendige rust en vrede met alle landen, in spijt van het beste vooruitzicht voor de toekomst, niet met eenig disconto, maar schier om niets verkocht worden? De Portugesche 3 pCt. die, weinige jaren geleden, tegen 75 pCt. zijn uitgegeven, staan thans p. m. 20 pCt. en hebben dus drie vierden van de waarde verloren. Dit is eerder eene vernietiging, dan alleen eene vermindering van waarde te noemen. Die stand van zaken is daarom bijzonder opmerkelijk, omdat Portugal met eenige van de grootste mogendheden door vriendschapstractaten en door familie-betrekkingen verbonden, met andere zoo niet op eenen vriendschappelijken, dan toch volstrekt niet op vijandigen voet is; omdat hetzelfde inwendig zoo veel rust en orde geniet, als na eenige belangrijke verandering in het staatsbestuur mogelijk is; omdat dit land, gelukkig gelegen, door de natuur rijk gezegend, zich nog in het bezit van goede koloniën verheugt, en voornamelijk omdat hetzelfde, naar evenredigheid van zijne hulpmiddelen, eene uitermate geringe schuldenlast heeft. Dus om geene anders reden, dan omdat de rente van een paar pomsters achteratallig is, heeft de schuld hare waarde schier totaal verloren. Of te regt, of niet zeer ten onregte, blijve hier in het midden gelaten, Genoeg, de daadzaak bestaat; en zal het volgens alle menschelijke vooruitzicht met de Nederlandsche schuldbriefven beter gesteld zijn, zoo deze eenmaal in hetzelfde noodlottige geval mogten komen te verkeerren?

Derhalve berust de vermeerdere van nationaal vermogen in Nederland, waarvan men bij alle gelegenheden zoo hoog opgeeft, op geene meer solide grondslagen dan die in België; ja het staat nog zeer te bezien, of, indien de ingezetenen van het rijk, om het even na welke verdeling, de sedert 1830 opgenomen leeningen zonden moeten aflossen, het resterende vermogen nog dat van 1830 zou opwegen, met andere woorden, of het vermogen der ingezetenen, sedert 1830 met meer dan 300 millioen man (bedrag van de nieuwe staatschuld) is toegenomen!

Maar vooral van tijdschriften en dagbladen, die zoodanig voor de vermindering van het nationaal vermogen door representatie ingespannen zijn, dat zij — gelijk uit een onlangs ingezonden stuk in de *Arnhemse Courant* blijkt — voor redeneringen in tegenovergesteldel is, volgens wier stelling niets zou gunstig op een land werke als de bestaande

naar euvredigheid steeds geringe som aan gemunt metaal door kunstige waarden banknoten, effakten, enz. enz. in het oneindige te vermeerdert en die tot heil van ons land ook hier het stelsel op de grootte schaal ten uitvoer willen gebragt zien — vooral van die geschriften wil men eene bespotting van den Belgischen papier-tuimel niet verwaachten — avant de eindelijke uitkomst van getdelijke operatiën, die niet op eenen vasten en soliden grondslag berusten, is overal dezelfde. Alleen kan naarmate van de mate der of mindere kracht van het gestel, hier de oploring wat vertragen of wat bepoedigd werden. Maar wie zeker middel aanraadt, heeft noch rest, noch reden, eenen toezing daarover aan te heffen, als ditzelve middel, door den vijand gebazigd, tot noodlottige uitkomsten leidt.

Eene gebeurtenis te Rome, in het laatst van het voorgaande jaar.

De uitgeheerscht hebbende alleenheerscher van Portugal was in eens goede min had s morgens de mis bygewoond en liet zich nu een schildpadscegie, twee en dertig lusters en eene fijnen ragout à la vanille voordienen. Om zich niet te vervelen, had hij als gast genood den hoofdman koninklijk Pompso, eenen der aangenaamste losbollen van de stad. Deze had zijne groote montering van groen laken aan, droeg eene korte gele broek met zaden kousen, eenen militairen hoed, en eindelijk eene sierlijke parapluë op zijde. Na het eerste geregt vingden de twee smullers aan zich wat meer is te schenken, en deze lichaams oefening duurde tamelijk lang; want vooreerst dronken zij drie flesschen Bordeaux op de gezondheid van hunnen patroon; vervolgens twee flesschen Chamborin op hunne eigene gezondheid; toen vijf flesschen Champagne ter eere van het schoone geslacht, het heerlijke laken, frunne rijaarden enz.; eindelijk eene caraf likeur op de goede vervulling van den kneuz's legitime wenschen, welke hij geenen dag vergeet te doen, opdat de hemel hem toch zijn geliefd Portugal mogt wedergeven. Na alle deze fraaye wijnglengingen zeide don kneuz tot zijnen gast:

»Wat zullen wij dezen avond nitroeren?»
»Laat ons naar ons koffijhuis gaan,» antwoordde Pompso.
»Dan heb ik er weder kom, moet ik mijn best doen, de niet voldane schuld te vergeten.
»Uwe majestait is een alwinde financier.
»Ja! uwe majestait, ... die kan bijna op hare beenen niet meer staan, dat zeg ik; wilt gy mij dragen, LORDBAS?... ik zie geen enkel pijntje, kom aan, een rijtuig... dat kunt gy wel vertoonen.»
»Zoo als u zal believen, sire! Word ik door uwe majestait bij het oor af voor den geheelen avond genomen?»
»Voor den geheelen avond?»
»Waar moet ik u brengen?»

»Kom aan, ik wil van avond eens beleefd zijn,» zei don kneuz in zijn leven, bez in eens goede luim, en dank de jonge dames het hoofd eens op hol te brengen!
»Voorwaarts, marksk!»
De voormalige majestait boog zich zeer bevallig en los voor den heogen slaf van Rome, die bijna geheel in de salen van onzen bankier vergaderd was. — Vervolgens struikende zij driemaal over hare eigene voeten, trok den stoel weg van eenen kardinaal, die juist wilde plaats nemen en die daardoor ..... enz.; vervolgens raakte zij de balans kwijt, toen zij haar compliment voor den gastheer maakte.
»Hebbeet lachte over de zonderlinge houding van den koning!
»Don kneuz, die het heel alhier komst niet uit het oog verloor, ging de prins...

Maar welke was deze onwellevenheid; men vindt die van verschillenden aard. Men kan onwellevend zijn door denken, spreken, uwer en liden. Hoe zulks zijn moge, de geschiedenis is hierin bescheiden: allen wisten wij, dat de onwellevenheid uafastastelijk, grof en zichtbaar voer, de de aanwezenden was. — De prins horende werd er van onderrigt, het sinderen daags ging deze, op den Corso, midden tuschen de wandelenden, naar den koning don kneuz toe, sloeg hem met de rijwep om de ooren, en riep hem toe:
»Gij hebt een leger!

Don kneuz ging ogenblikkelijk weder naar de restaurate, dronk daar voor zijn heere toe twee flesschen als hij den vorigen dag met den koning man Pompso had gedaan, en toen hij zich nu strijdvaardig gevoelde, schreef hij eene uitdaging aan den prins RORCHESE.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdruker.

Deze antwoordde hem:
»Man kan u niet meer helpen, godde man; men heeft u al eens gegeven.»
— »Wat beduidt uw antwoord,» vroeg don kneuz aan den prins, welken hij den volgenden dag bij den kardinaal in eenen avond ontmoette.
»Het beduidt dat ik geene voldoening kan geven aan eenen bedelaar. Gij leeft van ons geld; dat de paus u doet uittrekken; en niet kan den dag niet-trekken tegen iemand, dien ik aanmoezek piteits... anders; gij volstrekt eene voldoening verdert; wend u dan tot mijne lakken.»
»Die prins is zeer hoogmoedig!» riep don kneuz uit.
Vervolgens verliet hij het vertrek, en ging met den hoofdman rommel het avondmaal gebruiken.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 17 Jan. 4 El 1 Palm 5 Duim; gewassen 50 Duim; gevallen 0 D.
Den 18 Jan. 4 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 30 Duim; gevallen 0 D.

Advertentien.

Heden morgen, ten twee uren s'berde, door de **HEEREN WELGESCHAPENE DOCHTER, (ons twaalfde kind) F. E. L. E. M. FRANCISCA BARBIERS**, geliefde Huisvrouw van **A. B. ZIJNEN WARTER**, den 18den Januarij 1839.

Reden overleed, in den ouderdom van 47 jaren en ruim 5 maanden, mijn geliefde echtgenoot **J. M. NIJENHUIS**, den 13den Januarij 1839.

In het Heeren-Logement, te **Vorden**, afzonderlijk **Zutphen** en op **Woensdag** den 20sten Januarij 1839, bij inzake gesidd, ten **Landgoed** van **Landgoed** de **Landgoed** selde maand, telkens des voormiddags ten 9 uren, te **Landgoed** finaal verkocht worden:

HET SELS HAM, onder de gemeente **Vorden**, vrij van overstroming, aan den straatweg van **Zutphen** naar **Winterswijk**, op een vierde uren van **Landgoed** Dorp en een en een half uur van **Zutphen** gelegen, bestaande in een **HEERENHUIS**, geschikt voor **ZOMB** en **WINTERBLOEF**, — een met Grachten omgeven **WELWATERS-POMP**, benevens twee met fijne vruchtdragende Boomen beplante **TUINEN**, — zwarte opgaande **BOOMEN** en uitgestrekte en wel onderhouden **A. K. KERMAALS BOSSCHEN**, benevens een **BANK** in de Herzvorme **Kerk** te **Vorden**; voorts een voorschreven Heerenhuis gebouwde **BOEREN WONING** met **SCHOP-** en **ZAADBERG**; mitgaders **HOF**, **BOUW-** en **WEIDELANDEN**, en **HEFFINGBONDEN**, te zamen voor het geheel **Landgoed** 75 Roeden en 29 Ellen.
Dit Landgoed zal in massa en in zeven perceelen geveild worden.
2º. Een **DAGHURDERSPLAATSJE**, de **Stork** genaamd, onder **Lochem**, aan den voet van den **Lochemschen Berg** gelegen; te zamen groot 2 Bunders, 61 Roeden en 20 Ellen.
3º. Een stakje **BOUWLAND** of zoogenaamde **GAAARDEN**, op den Zuidrenk, aan den **Koesteeg**, bij de stad **Lochem** gelegen, groot 5 Roeden en 20 Ellen.
Het Heerenhuis, het **Sels Ham** en alle **Wondersagen** en **Dondersagen** bezigtigd kunnen worden, van des voormiddags **10** tot des namiddags **2** uren.
Nadere informatien zijn te bekomen ten kantore van den Notaris **J. J. DE RAADT**, te **Vorden**, zoo mede ten kantore van den Heer **Mr. M. J. VAN LÖBEN SELS**, Notaris te **Zutphen**, bij wien acht dagen voor de veiling de conditien zullen ter lezing liggen.

om op den maend Mei 1839, ten uwezenen van het **GOEDERTELEDERKAMP**, bestaande in logeabel **HUIS** en **TUINEN** met uitmuntende Vruuchtboomen; voorts **LANDERIJEN** van de beste kwaliteit, groot 1 Bunder en 77 Roeden, gelegen onmiddelijk bij het dorp **Winterswijk**, aan den **Stratweg** van **Deventer** over **Zutphen**, naar de grenzen.
Te bevragen bij den Heer **G. W. DE H. N. B. R.** te **Deventer**, en **Mr. J. B. B. O. D. J. VAN DE B. A.**, Notaris te **Winterswijk**, Brieven **France**.

Wordt gebrraagd, als **WINKELKNECHT**, een **JONGELING**, niet beneden de 15 jaren, van goed eerlijk gedrag, de versochten zijn: goed te schrijven en met het rekenen te kunnen werken. Hiertoe geneegt zijnden vervoegen zich bij den Drukker **...**